Broj: S1 3 U 039648 21 U
Sarajevo,12.10.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće „Autoputevi Republike Srpske" d.o.o. Banja Luka, Ulica Vase Pelagića broj 10, Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Boris Stojanović, advokat iz Banja Luke ulica Sime Šolaje broj 17. Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-175-9/19 od 29.12.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.10.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj kao u uvodu presude, usvojena je žalba ponuđača MG MIND d.o.o. Mrkonjić Grad, broj: 5172/17 od 20.07.2017. godine i poništena je odluka o poništavanju postupka javne nabavke, broj: 01-3132-1/17 od 10.07.2017. godine, ugovornog organa JP Autoputevi RS d.o.o. Banja Luka i predmet je vraćen na ponovni postupak, te je konstatovano da će se povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.333,33 KM, izvršiti na osnovu posebnog rješenja tuženog.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da tuženi tvrdi da tužitelj nije imao zakonski osnov za poništenje postupka javne nabavke u smislu odredbe člana 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, odnosno zbog nepreciznosti i protivrječnosti u tenderske dokumentacije (u daljem tekstu :TD) i posljedično tome, nemogućnosti utvrđivanja pravog stanja stvari u pogledu kvalifikovanosti ponuđača. Smatra da je zasnivanje pobijanog akta na shvatanju Suda u pogledu ocjene zakonitosti TD u dijelu koji se odnosi na kvalifikacioni uslov u pogledu traženog osoblja, apsolutno neosnovano. Ističe da je tačkom 4.4.1.a) TD propisao uslove u pogledu iskustva ponuđača na istim ili sličnim poslovima, a da je tačkom 4.4.1.v) TD propisao uslove u pogledu traženog tehničkog osoblja, te da se radi o dva različita kvalifikaciona uslova iako ih Sud u svojim presudama izjednačava, a isto tuženi potvrđuje

pobijanim rješenjem. Smatra da tuženi prilikom donošenja osporenog akt nije mogao zanemariti činjenicu da je u ovom postupku doneseno rješenje dana 08.06.2017. godine i da je isto tužitelj bio dužan da izvrši. Navodi da je odluku o poništenju postupka donio upravo izvršavajući rješenje tuženog, te polazeći od TD i ranije utvrđenog činjeničnog stanja, došao do zaključka da se ne može utvrditi pravo stanje stvari u pogledu ispunjenosti uslova, tj. provjere profesionalne kvalifikacije predloženog referenta za investiciono-tehničku dokumentaciju. Ukazuje da je navedenim rješenjem tuženoga, data uputa da se bliže odredi, odnosno konkretizuje opis kvalifikacionog uslova propisanog TD, a što je moguće samo kroz izmjenu TD ili kroz davanje odgovora na zahtjev za pojašnjenje TD, a navedeno je bilo moguće samo do momenta otvaranja ponuda, a ne i nakon kako je to tuženi naložio tužitelju. Napominje i da iz presuda Suda BiH jasno proizlazi daje TD sačinjena u skladu sa odredbama ZJN, dok tuženi insistira na bližoj konkretizaciji kvalifikacionih uslova propisanih TD. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovorima na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, a zainteresirana stranka Konzorcijum „Prijedorputevi" a.d. Prijedor i „Kozaraputevi" d.o.o. Banja Luka su predložili da se tužba usvoji i osporeno rješenje poništi.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je ugovorni organ JP „Autoputevi Republike Srpske" d.o.o. Banja Luka pokrenuo postupak javne nabavke radova redovnog i zimskog održavanja dionice autoputa Prnjavor-Doboj Lot 2, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1345-1-3-30-3-12/16 od 01.04.2016. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 14.07.2016. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-372-3/16, protiv koje je izjavljena žalba koju je tuženi rješenjem broj: UP2-01-07-1-424-8/16 od 25.08.2016. godine, usvojio i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Ugovorni organ je potom dana 19.10.2016. godine, donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-5713-3/16, protiv koje je također izjavljena žalba, a tuženi je donio rješenje broj: JN2-01-07-1-617-11/16 od 19.01.2017. godine, kojim je usvojio žalbu i predmet vratio na ponovni postupak. Ugovorni organ je u ponovnom postupku dana 27.04.2017. godine, donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-1832-2/17, protiv koje je izjavljena žalba, te je tuženi dana 08.06.2017. godine, donio rješenje, broj: JN2-01-07-1-284-10/17, kojim je žalba usvojena i predmet vraćen na ponovni postupak. Ugovorni organ je potom dana 10.07.2017. godine, donio odluku o poništavanju postupka javne nabavke, broj: 01-3132-1/17, protiv koje je izjavljena žalba koju je tuženi rješenjem broj: JN2-01-07-1-449-6/17 od 16.08.2017. godine, usvojio i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Protiv navedenog rješenja pokrenut je upravni spor, a Sud BiH je dana 14.10.2019. godine, donio presudu broj: S1 3 U 026341 17 U, kojom je tužba uvažena i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Tuženi je potom dana 27.03.2019. godine, donio rješenje broj: JN2-01-07-1-175-6/19, kojim je žalba usvojena. Protiv navedenog rješenja je podnesena tužba za pokretanje upravnog spora, a Sud BiH je dana 02.11.2020. godine, donio presudu broj: S1 3 U 032345 19 U, kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak. Odlučujući u ponovnom postupku tuženi je dana 29.12.2020. godine, donio osporeno rješenje kojim se žalba usvaja i predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da ugovorni

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

organ nije pružio dokaz da su nastupile okolnosti koje su izvan njegove kontrole, te da je zbog nepotpuno i nepravilno provedenih radnji postupka potrebno iste ponoviti.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Obzirom na izloženo, ovaj sud nalazi da je tuženi pravilno odlučio kada je uvažio žalbu, a navodima tužitelja u tužbi nije dovedeno u sumnju utvrđeno činjenično stanje u toku postupka. Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14 u daljem tekstu : ZJN) je poseban materijalno pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanje aktivne i pravične konkurencije, među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete u tenderskoj dokumentaciji predmetne javne nabavke. Stoga je ovaj zakon mjerodavan u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu.

Članom 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ugovorni organ može otkazati postupak javne nabavke samo zbog dokazanih razloga koji su izvan kontrole ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Iz spisa predmeta proizlazi da je ugovorni organ poništio postupak javne nabavke navodeći kao razlog propuste u tenderskoj dokumentaciji. Opisani razlog za poništenje postupka ne sadrži dovoljno određene podatke da su navedni razlozi bili izvan kontrole ugovornog organa i da se isti nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka, posebno imajući u vidu da navedeni izneseni razlozi upravo jesu razlozi koji su pod kontrolom ugovornog organa. Drugim riječima upravo iz razloga što ugovorni organ, ovdje tužitelj, priprema tendersku dokumentaciju, se ne može govoriti o razlozima iz člana 69. stav 3. ZJN, koji opravdavaju odluku o otkazivanju postupka javne nabavke. Ovakvo postupanje ugovornog organa je nezakonito jer ostavlja mogućnost proizvoljnog i voluntarističkog određivanja razloga za poništenje postupka, bilo kada i u bilo kojoj fazi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak i obaveza je ugovornog organa da pravilno provede postupke javnih nabavki te iste ne poništava iz razloga koji su samo podvedeni pod zakonsku odredbu. Naime, neophodno je da odluka o poništenju postupka javne nabavke iz razloga propisanih odredbom 69. stav 3. ZJN, mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge za donošenje iste jer je suprotno postupanje proizvoljno i suprotno svrsi i predmetu Zakona o javnim nabavkama, a to je da je ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom (član 3. stav 1. citiranog zakona). Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da se osporeno rješenje temelji na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Osim toga pravilno je tuženi zaključio, odnosno dao uputu ugovornom organu da utvrdi šta je smisao, sadržaj i krajnja svrha tačaka 4.4.1 v) i 4.4.2v) TD (obrazovne i profesionalne kvalifikacije profesionalnog tima). Ovo iz razloga, kako to pravilno i tuženi

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

navodi jer je ugovorni organ iste i propisao i o njima treba da ima sve potrebne informacije u pogledu postavljenih zahtjeva, kao i o vrsti zahtijevane dokumentacije, kao i da isti daje pojašnjenje tenderske dokumentacije u smislu člana 56. ZJN. Stoga nije osnovano ukazivanje tužitelja da naprijed navede presude ovoga Suda ne mogu biti osnov za donošenje osporene odluke, kada je upravo istima poništene ranije odluke tuženoga, iz razloga što nisu bila zakonite u pogledu poništenja tenderske dokumentacije, a kakvu je odluku sada donio tužitelj kao prvostepeni organ u ovom postupku javne nabavke.

Zbog navedenog, ovo sudsko vijeće zaključuje da je tuženi organ pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primjenio materijalni propis, zbog čega se prigovori tužitelja ukazuju kao potpuno neosnovani. Ovo vijeće ukazuje i na to da je konačnim upravnim aktom poništena nezakonita odluka, što tužitelju omogućava da u eventualnom ponovnom postupku navedene nedostatke otkloni i provede postupak na zakonit način.

Primjenom odredbe člana 37. stav 1. 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu presude.

Kako je tužba u ovom upravnom sporu odbijena ne postoji ni obaveza naknade troškova ovog upravnog spora, koji su tužbom potraživani.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321